

ارتباط سابقه آسیب دیدگی و برخی صفات شخصیتی با آسیب دیدگی در بازیکنان نخبه بسکتبال

دکتر رضا نیک بخش*

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

چکیده

مطالعه حاضر با هدف تعیین ارتباط بین سابقه آسیب دیدگی (آسیب دیدگی قبلی) و صفات شخصیتی (بیگ فایو) با آسیب دیدگی در بازیکنان لیگ برتر بسکتبال ایران طراحی و اجرا شد. روش مورد استفاده در این مطالعه همبستگی بود. جامعه آماری این تحقیق بازیکنان نخبه مرد بسکتبال بودند و نمونه ها ۱۹۵ بازیکن بسکتبال لیگ برتر بسکتبال در سال ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴ بودند. آسیب دیدگی (در سال ۱۳۸۴) و سابقه آسیب دیدگی (آسیب دیدگی در سال ۱۳۸۳) از بایگانی باشگاه ها جمع آوری شد. همچنین، ویژگی های شخصیتی ورزشکاران با استفاده از پرسشنامه شخصیتی مک کری و کاستا (McRae & Costa) تعیین شد.

نتایج نشان داد که ارتباط مثبتی بین سابقه آسیب دیدگی با آسیب دیدگی وجود دارد ($p < 0.02$). همچنین، نتایج مطالعه حاضر نشان داد بین ویژگی شخصیتی روان نژندی و آسیب دیدگی ارتباط مثبتی وجود دارد ($r = -0.26$, $p < 0.04$). در حالی که، هیچ ارتباط معنی داری بین ویژگی های شخصیتی برون گرایی، وظیفه شناسی، و دلبذیر بودن با آسیب دیدگی وجود نداشت ($p > 0.05$). نتایج این مطالعه پیشنهاد می کند که سابقه آسیب دیدگی و ویژگی شخصیتی روان نژندی در محیط ورزشی بسکتبال می تواند مبنای سودمندی برای پیش بینی آسیب دیدگی باشد.

واژه های کلیدی: مدل پنج عاملی شخصیت، آسیب دیدگی، سابقه آسیب دیدگی.

می دهند حتی در میان افراد طبیعی، صفت شخصیتی روان نژندی^۷ به طور سیستماتیک با نشانه های بیماری گزارش شده مرتبط است، همچنین روان نژندی با شکایت هایی جسمانی مرتبط است (۹).

برد^۸ (۱۹۹۲) گزارش کرد که مطالعات نشان داده اند که افراد سازگار، و کسانی که با دنیای اطرافشان راحت هستند، نسبت به افراد روان نژند^۹ یا برخی افرادی که حوادث زندگی استرس زا دارند، آسیب دیدگی کمتری دارند. همچنین، افراد کم احتیاط یا افراد کمتر مضطرب هنگام خطر کردن نسبت به انواع ترسو بیشتر آسیب دیده هستند (۱).

یان^{۱۰} (۱۹۹۷) نشان داد که ژیمناست های آسیب دیده کالج که دارای عدم ثبات عاطفی هستند، مستعد استرس و کمبود خویشتن داری^{۱۱} می باشند (۱۰). دورچه، اسفان، پرور، و اسکاف^{۱۲} (۲۰۰۷) حمایت کردند از این که روان نژندی در ادراک حساسیت به آسیب مرتبط با ورزش، سهم مهمی دارد (۱۱).

نتایج مطالعه هامیلتون، هامیلتون، میلنر، مارشال، و مولنار^{۱۳} (۱۹۸۹) نشان داد که ویژگی "موفق"^{۱۴} [خرده مقیاس صفت شخصیتی وظیفه شناسی] رقصنده های آسیب دیده را متمایز می کند (۱۲).

جکسون و همکاران^{۱۵} (۱۹۷۸) آمادگی آسیب دیدگی بازیکنان فوتبال را بررسی کردند و دریافتند که دو صفت خوداری^{۱۶} در مقابل خونگرمی^{۱۷} و یک دندگی^{۱۸} در مقابل مهربانی^{۱۹} (از خرده مقیاس های صفت شخصیتی دلپذیر بودن) در بازیکنان آسیب دیده با آسیب ندیده متفاوت است (۱۳). در حمایت از این یافته ها، والانت^{۲۰} (۱۹۸۱) نیز تفاوت هایی را بین دوندگان آسیب دیده و آسیب ندیده گزارش کرد، چنان که دوندگان آسیب دیده کمتر یک دنده و کمتر رک^{۲۱} بودند (۱۴).

هاردی و کریس^{۲۲} (۱۹۹۱) نیز اظهار داشتند که آسیب های حاد در میان رقابت کننده های برون گرا و احساس مسئولیت کم متعدد هستند (۳). در حالی که لیاو، آروی، باتلر، و ناتینگ^{۲۳} (۱۹۹۹) نشان دادند که درون گرایی به طور معناداری با آسیب های شغلی بیشتر مرتبط است (۱۵).

با توجه به تفاوت های جنسیتی، رشته ورزشی، و بافت حرفه ای و غیرحرفه ای و تفریحی به کار گرفته شده در تحقیقات قبلی، تحقیق حاضر با هدف پاسخ به سؤال های زیر انجام شده است:

۱ - آیا رابطه ای بین آسیب دیدگی با آسیب دیدگی قبلی در بسکتبالیست های نخبه وجود دارد؟ ۲ - آیا رابطه ای بین صفات شخصیتی با آسیب دیدگی در بسکتبالیست های نخبه وجود دارد؟

روش شناسی

روش تحقیق مورد استفاده از نوع همبستگی بود. جامعه آماری تحقیق شامل ورزشکاران مرد نخبه بسکتبال، و نمونه های این پژوهش ۱۹۵ ورزشکار موجود در لیگ برتر بسکتبال در سال ۱۳۸۴ با میانگین سن $24/84 \pm 4/65$ سال، سابقه فعالیت

مقدمه

برای ورزشکاران تفریحی و حرفه ای، آسیب می تواند در هر زمان و در هر جایی اتفاق بیفتد. تجربه آسیب دیدگی ورزشی برای ورزشکاران آسیب دیده، می تواند سخت باشد بویژه اگر قبلاً هیچ نوع آسیب دیدگی تجربه نشده باشد (۱).

پیشگیری از آسیب دیدگی یکی از اهداف اصلی مربیان بدنساز، مربیان و ورزشکاران است. مربیان برای این که تیم های برنده داشته باشند، تحت فشار قرار دارند. زیرا اگر بازیکنی دچار آسیب دیدگی شود، قادر نیست در سطح بهینه اش فعالیت کند، یا حتی بدتر، اصلاً قادر نیست بازی کند. کادری که آماده سازی ورزشکاران را بر عهده دارند، به طور گسترده ای کار می کنند تا نه تنها ورزشکاران را به بازی برگردانند بلکه آن ها را به سطح اوج آمادگی نزدیک کنند بدون این که خطر آسیب دیدگی مجدد افزایش یابد. همچنین، اگر ورزشکاران دچار آسیب دیدگی شوند، برای آن ها قرار گرفتن در بهترین تیم ها مشکل ترمی شود.

افزایش فراوانی آسیب دیدگی، نه تنها در هنگام فعالیت های اوقات فراغت بلکه در ورزش های حرفه ای، تجزیه و تحلیل عوامل خطر برای آسیب دیدگی های ورزشی را به عنوان یک نیاز مبرم و به عنوان یک پیش نیاز برای توسعه برنامه پیشگیری مطرح نموده است (۲).

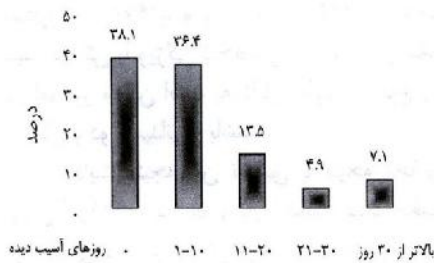
بدیهی است که عوامل جسمانی علت اصلی آسیب دیدگی ها در ورزش و تمرین هستند برای مثال، یک تکل ضعیف در فوتبال، یک فرود نامناسب در ژیمناستیک، یا گرم کردن نامناسب یک دونده سرعت ممکن است منجر به آسیب دیدگی وی شود. از سوی دیگر، محققین روان شناختی به دنبال آشکار ساختن این نکته هستند که افکار، ادراکات و جنبه هایی از شخصیت ممکن است با وقوع آسیب دیدگی مرتبط باشند.

به طور سنتی، ادبیات پزشکی بر روی جنبه های جسمانی فرایند آسیب دیدگی تمرکز داشته است و کمتر به اهمیت عوامل روان شناختی تاکید شده است. از سوی دیگر، شواهد قبلی پیشنهاد می کند که عوامل روان شناختی نیز می توانند تاثیر مهمی بر وقوع آسیب دیدگی داشته باشد (۳).

در خصوص سابقه آسیب دیدگی، لاینز، ون دن اویل، و اوستین^۱ (۱۹۸۶) خطر بیشتر آسیب دیدگی مجدد را در میان افراد با آسیب دیدگی قبلی گزارش کردند (۴). همچنین، ویلیامز و اندرسون^۲ (۱۹۸۸) اظهار داشتند که آسیب دیدگی های قبلی احتمال آسیب دیدگی بعدی را در میان ورزشکاران افزایش می دهند (۵). ویلیامز، هوگان و اندرسون^۳ (۱۹۹۳) ارتباط مثبتی را بین آسیب دیدگی قبلی و آسیب دیدگی بعدی نشان دادند (۶). تحقیق جاکوز و فینی^۵ (۱۹۹۴) حمایت هایی را برای آسیب دیدگی های قبلی به عنوان یک پیش بینی کننده آسیب های بعدی در بچه ها ایجاد کرد (۷). از سوی دیگر، کنتوس^۴ (۲۰۰۴) اظهار داشت که آسیب دیدگی قبلی به طور مثبتی با آسیب دیدگی مرتبط نیست (۸).

1. Ostin, and Lysens, Van den Auweele
2. Williams and Andersen
3. Williams, Hogan, and Andersen
4. Jaquess & Finney
5. Kontos
6. neuroticism
7. Bird
8. well-adjusted
9. neurotic
10. Yan, J
11. self-control
12. Deroche, Stephan, Brewer and Scanff
13. Hamilton, Hamilton, Meltzer, Marshall, Molnar
14. overachiever
15. Jackson et al
16. reserved
17. outgoing
18. tough mined
19. tender-mined
20. Valliant
21. forthright
22. Hardy & Crace
23. Liao, Arvey, Butler, and Nutting

سال ۱۳۸۴ بدون آسیب دیدگی، ۳۶/۴ درصد بین یک تا ۱۰ روز آسیب دیدگی، ۱۳/۵ درصد بین یازده تا بیست روز آسیب دیدگی، ۴/۹ درصد بین بیست و یک تا سی روز آسیب دیدگی، و ۷/۱ درصد از آزمودنی ها بالاتر از سی روز آسیب دیدگی داشتند.

شکل (۲)

آزمون فرضیه های تحقیق نشان داد بین آسیب دیدگی با آسیب دیدگی قبلی ارتباط مثبت معنی دار وجود دارد ($p < 0.05$ ، $r = 0.22$). همچنین، بین صفت شخصیتی روان نژندی با آسیب دیدگی رابطه مثبت معنی داری وجود داشت ($p < 0.05$ ، $r = 0.26$). در حالی که بین صفات شخصیتی برون گرایی، دلپذیر بودن و وظیفه شناسی با آسیب دیدگی رابطه معنی داری وجود نداشت ($p < 0.05$).

بحث و تفسیر

نتیجه این تحقیق نشان داد که آسیب دیدگی با آسیب دیدگی قبلی ارتباط مثبت دارد که با نتایج تحقیقات، لاینز، ون دن اویل، و اوستین^{۲۵} (۱۹۸۶)، ویلیامز و اندرسون (۱۹۸۸)، ویلیامز، هوگان و اندرسون^{۲۶} (۱۹۹۳) همخوانی دارد. به نظر می رسد که این امر به دلیل ترس یا توجه به آسیب دیدگی مجدد باشد که ممکن است پاسخ استرس را برانگیخته و احتمال آسیب دیدگی بعدی را افزایش دهد. یا این که ممکن است ورزشکاری که از نظر جسمانی آماده، ولی از نظر روانی آماده نیست، برای بازگشت به ورزش به دلیل ارزیابی شناختی منفی و اضطراب، در خطر آسیب دیدگی مجدد قرار گیرد.

نتیجه این تحقیق با نتیجه تحقیق برد^{۲۷} (۱۹۹۲) که نشان داد گرایش های شخصیتی روان نژندی با آسیب دیدگی ارتباط دارد، هماهنگی دارد. به طوری که هر چه شخص امتیاز روان نژندی بیشتری کسب کند (روان نژندی بالاتر)، میزان آسیب دیدگی بیشتری را تجربه خواهد کرد، و مستعد آسیب دیدگی بیشتری است. به نظر می رسد که گرایش شخصیتی روان نژند، هنگام یک موقعیت پرتنش، پاسخ استرس را افزایش می دهند و افزایش پاسخ استرس، حساسیت بیشتری را نسبت به آسیب دیدگی ایجاد می کند (۸).

ورزشی در رشته بسکتبال $11/85 \pm 4/69$ سال بودند.

برای اندازه گیری صفات شخصیتی از پرسشنامه مدل پنج عاملی شخصیت^{۲۴} استفاده شد. این پرسشنامه توسط گروهی فرشی به فارسی ترجمه و سپس در بین دانشجویان ایرانی هنجاریابی شده است (۱۶). بررسی های گوناگون نشان داده که آزمون دارای اعتبار عاملی خوبی در گروه های جنسی، سنی و نژادی مختلف می باشد. آزمایش - آزمایش مجدد و همسانی درونی که در مورد مقیاس های ساخته شده و بررسی های انجام یافته در گروه های سنی و فرهنگ های مختلف به کار رفته است، حاکی از پایایی آزمون NEO است (۱). همچنین برای رفع نواقص احتمالی موجود در پرسشنامه، تعداد ۳۰ نسخه پرسشنامه در بین گروه مورد مطالعه توزیع و جمع آوری شد که ضریب پایایی به دست آمده با استفاده از روش آلفای کرونباخ $\alpha = 0.80$ بود.

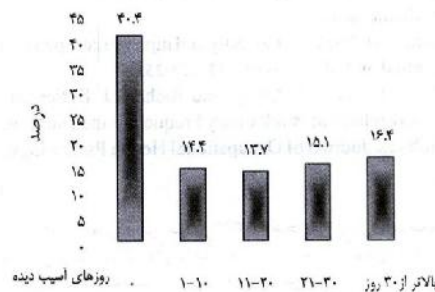
تعداد روزهای آسیب دیده با استفاده از چک لیست (برای گردآوری داده های مربوط به تعداد روزهای آسیب دیده، تعداد جلسات تمرین در سال های ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴) از پایگانی باشگاه ها استخراج شد.

مدل آماری

در این تحقیق از آمار توصیفی برای محاسبه فراوانی، میانگین، درصد، انحراف استاندارد استفاده شده است. همچنین از آزمون های کلموگروف اسمیرنوف، لوین (برای طبیعی بودن توزیع داده ها و تجانس واریانس داده ها)، و آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد.

یافته ها

۴۰/۴ درصد از آزمودنی ها در مسابقات باشگاهی سال ۱۳۸۳ بدون آسیب دیدگی، ۱۴/۴ درصد بین یک تا ۱۰ روز آسیب دیدگی، ۱۳/۷ درصد بین یازده تا بیست روز آسیب دیدگی، ۱۵/۱ درصد بین بیست و یک تا سی روز آسیب دیدگی، و ۱۶/۴ درصد از آزمودنی ها بالاتر از سی روز آسیب دیدگی داشتند.

شکل (۱)

در حالی که، ۳۸/۱ درصد از آزمودنی ها در مسابقات باشگاهی

1. Maddison, Ralph. And Prapavessis, Harry (2005). A Psychological Approach to Prediction and Prevention of Athletic Injury. *Journal of sport & exercise psychology*, 27, 310-289.
2. Junge, Asrid. (2000). The Influence of Psychological Factors on Sports Injuries. *The American Journal of Sports Medicine*, 28.
3. -Mohad Anizu Mohd Nor, (2001). THE PSYCHOLOGICAL ASPECTS OF INJURY IN SPORT. *Jurnal Teknologi*, 34(E) Jun 2001: 39-50.
4. Lysens, R., Van den Auweele, Y., & Ostyn, M. (1986). The relationship between psychosocial factors and sports injuries. *Journal of Sports Medicine and Physical Fitness*, 26, 84-77.
5. Williams, J., & Andersen, M. (1998). Psychosocial antecedents of sport injury: Review and critique of the stress and injury model. *Journal of Applied Sport Psychology*, 10, 5-25.
6. Williams, J. M., Hogan, T. D., & Andersen, M. B. (1993). Positive states of mind and athletic injury risk. *Psychosomatic Medicine*, 55, 472-468.
7. Jaquess, D. L., & Finney, J. W. (1994). Previous injuries and behavior problems predict children's injuries. *Journal of Pediatric Psychology*, 19, 79-89.
8. Kontos, Anthony P. (2004). Perceived Risk, Risk Taking, Estimation of Ability and Injury Among Adolescent Sport Participants. *Journal of Pediatric Psychology* 29(6) pp. 455-447.
9. Costa, Paul T.; McCrae, Robert R. (1985). Hypochondriasis, neuroticism, and aging: When are somatic complaints unfounded? *American Psychologist*. 1985 Jan Vol 40(1) 28-19.
10. Yan, J (1997). 'Personality of injured college students majoring in gymnastics'. *Journal of Shanghai Physical Education Institute*, 21(1), 41-37.
11. Deroche, Thomas; Stephan, Yannick; Brewer, Britton. W.; and Scannff, Christine. Le., (2007). Predictors of perceived susceptibility to sport-related injury. *Personality and Individual Differences*. Volume 43, Issue 8, December 2007, Pages -2218 2228.
12. Hamilton, Linda H., Hamilton, William G., Meltzer, James D., Marshall, Peter, Molnar, Marika, (1989). Personality, stress, and injuries in professional ballet dancers. *The American Journal of Sports Medicine* 267-17; 263.
13. Jackson, D. W., Jarrett, H., Bailey, D., Kauesk, J., Swanson, M. J., & Powell, J. W. (1978). Injury prediction in the young athlete: A preliminary report. *American Journal of Sports Medicine*, 6, 12-6.
14. Valliant, P. M. (1981). Personality and injury in competitive athletes. *Perceptual and Motor Skills*, 53, 253-251.
15. Hui Liao, Richard D. Arvey, and Richard J. Butler, M. Nutting (1999). Correlates of Work Injury Frequency and Duration Among Firefighters. *Journal of Occupational Health Psychology*, Vol. 4, No. 3.

۱۶ - گروسی فرشی، میرتی (۱۳۷۷). "هنجارهایی آزمون جنید شخصیتی نئو (NEO) و بررسی تحلیلی ویژگی ها و ساختار عاملی آن در بین دانشجویان دانشگاه های ایران". رساله دکتری. دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس.

نتایج این مطالعه با نتایج مطالعه هامیلتون، هامیلتون، میلترز، مارشال، و مولنار^{۲۸} (۱۹۸۹) در خصوص ارتباط آسیب دیدگی با ویژگی شخصیتی وظیفه شناسی متفاوت بود. که ممکن است به دلیل تفاوت نوع رشته ورزشی (رقصنده ها) باشد. همچنین، نتایج این تحقیق با یافته های جکسون و همکاران^{۲۹} (۱۹۷۸)، و والیان^{۳۰} (۱۹۸۱) در خصوص ارتباط آسیب دیدگی با ویژگی شخصیتی دلپذیر بودن متفاوت بود. که این امر نیز ممکن است به دلیل تفاوت در نوع رشته ورزشی (فوتبال و دو و میدانی) باشد. در نهایت نتیجه این تحقیق با نتیجه تحقیق هاردی و کریس^{۳۱} (۱۹۹۱) در خصوص ارتباط مثبت صفت شخصیتی برون گرایی با آسیب دیدگی ورزشی، و تحقیق لیاو، آروی، باتلر، و ناتینگ^{۳۲} (۱۹۹۹) در زمینه ارتباط مثبت صفت شخصیتی درون گرایی با آسیب دیدگی متفاوت بود، که این تفاوت ها ممکن است به دلیل ویژگی های جنسیتی، سنی یا رشته ورزشی و بافت حرفه ای و غیر حرفه ای ورزش باشد.

نتیجه گیری

به طور خلاصه یافته های این تحقیق پیشنهاد می کند که صفت شخصیتی روان نزدی و آسیب دیدگی قبلی در محیط ورزشکاران نخبه بسکتبال می تواند جهت پیش بینی آسیب دیدگی مینای سودمندی باشد.

28. Hamilton, Hamilton, Meltzer, Marshall, Molnar
30. Valliant

31. Hardy & Craec

29. Jackson et al
32. Liao, Arvey, Butler, and Nutting

The relationship between personality Factors and Previous injuries with injuries on elite basketball players

Nikbakhsh, R¹ (Ph.D)
Islamic Azad University Tehran South Branch

Abstract

The present study was designed and performed with the purpose of determining the relationship between the personality characteristics (Big Five Factor), and Previous injuries with injuries in super league basketball players of Iran. The method used in this study was correlation. Statistical population in this research were the elite male basketball players and samples were 195 super league basketball player in 1383 and 1384.

Previous injuries (1383) and injuries (1384) were collected from club records. Also, athletes personality characters determined by personality inventory (McRae & Costa) and individual characters and demographic variables by using checklist. The Person correlation coefficient was used for examining hypothesis.

The results showed that there were significant positive relationships between Neuroticism, with injuries ($r = 0.26, P < 0.04$). Also, the result of present study showed that there were significant positive relationships between Previous injuries with injuries ($r = 0.22, P < 0.02$). While there were no significant relationships between Extraversion, Openness to Experience, Agreeableness, and Conscientiousness, with injuries ($P < 0.05$).

the findings of this research suggests that: The Neuroticism trait from the Big Five factor of personality in sports basketball context (elite basketball players) and Previous injuries can be a useful base for injuries prediction.

Key words: The Big Five factor of personality, injuries, Previous injuries.

Address:

Editorial office:

Journal of physical education
& sport sciences Quarterly
Islamic Azad University, Central Tehran Branch
Tehran center of Sport Sci.
P.O. Box:
Tel: + 98 (021) 8807464
E-mail: Fardmanan.Tajbakhsh@yahoo.com

Director - in- chief:

Faculty of Sport Sciences
Islamic Azad University, Central Tehran Branch
Tel: + 98 (021) 8807464
E-mail: fardmanan.tajbakhsh@yahoo.com

